

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, ediție etc. publicate de 8 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Bapțiștii din Caransebeș în descompunere.

— Un prim rezultat al „Oștii Domnului”. —

Cetitorii foii noastre își amintesc desigur spovedania făcută de Nicolae Iacobescu fost sectar baptist, deși nu el a fost întâiul și nici ultimul revenit care să-i arate pe aceștia în adevărata lor lumină. Ingâmfați, lacomi, ipocriți și răutăcioși în așa măsură, că sufletele cinstite nu pot răbda mult mediul acesta denaturat. Vorbele dulci, atrăgătoare scad pe măsură ce au reușit să aducă în capcana lor pe bieții nenorociți. Li înhamă la fel de fel de dări, corvezi și alte situații grele, reclamate — pasă-mi-te — de „biserica” lor. Dar, „biserica” aceasta, cine o compune?!

Iată, Mariți Banda, fiica unui fost cantor bisericesc, femeie cu o leacă de pregătire, eliberată din mrejele pescuitorilor de suflete și ușurată de piatra ce-i zăcea pe inimă, spune. „Bapțiștii din Caransebeș — ca și toți ceilalți — în *majoritatea lor*, cu faptele și cu purtarea sunt departe de numele frumos de creștini. „Sunt niște *morminte văruițe*; fățarnici, mai că poți pipăi fățarnicia lor; se vorbesc de rău unii pe alții...”

Dar Mariți Banda nu se plânge de greutate materiale cu cari au împovărat-o bapțiștii timp de 4 ani cât a rătăcit printre ei. Ni le va spune ea și pe acestea; ceea ce caracterizează frumsețea sufletului ei este groază de stările ei morale în cari se bălăcesc bapțiștii din Caransebeș. „Mincinoși, cari au mințit chiar în biserică”... auzi d-ta, oamenii aceștia mint, ba mint în biserică unde creștinii se adună pentru rugăciune, care în comun făcută se întetește dela om la om crescând în tărie.... Ei vorbesc, ei mint, în biserică, ba se privesc cu ochi pământești: bărbat pe femeie?! Și asta se chiamă pocăință? — Pentru aceasta se lapadă ei de biserică strămoșească! Da, acum înțelegem! Dar oare cei ce se privesc galeși în biserică, rămân la atâta. Nu ar fi cazul să li se cerceteze viața

lor mai de aproape; să-i controleze organele încredințate cu paza ordinii și a moralei în popor?! Căci cei cari nu au nici un fel de morală, cari nu au nimica sfânt sunt periculoși pentru oamenii de treabă.

Mariți Banda nu are decât să mulțumească lui Dumnezeu și acelor cari, cu un ceas mai de vreme, au mântuit-o dela pierzanie. Să mulțumească membrilor Oștii Domnului din Caransebeș, conducătorului preot Petru Bancea și celui care a ajutat-o să facă această efortare, Gh. Dalea.

Iar noi de aici suntem datori să subliniem un fapt. Turburarea apelor credinții, pe care au provocat-o minunatele întâmplări dela Maglavit, a găsit „Oastea Domnului” la țărnuț mântuirii. Și rândurile acestora s’au tot îngroșat, iar întâmplările miraculoase au mântat apele tot mai aproape de ei. Preoții au avut și au momentele cele mai prielnice din câte li s’au oferit vre-odată. Unele escese de practică ale „Oștii Domnului” nu au fost și nu sunt în măsură să sperie pe nimeni. Indeosebi pe aceia cari au contact neîntrerupt cu această societate. Greșala — și profundă greșală — săvârșesc cei cari lasă „Oastea” fără cârmă. Aceștia vor recolta, pe lângă eventuala pedeapsă temporală, înfricoșata pedeapsă a păstorului care a lăsat turma să apuce de capul ei.

Cu toate unele defecte — inerente altfel unei organizații începătoare și din fericire necristalizată numai în forme, Oastea Domnului din Caransebeș atrage tot mai mult privirile sufletelor dornice de mântuire. Femeia din vorbă a fost și ea alături cu ostașii, a ascultat cu ei pe preotul care li-a spus cuvintele din sfânta scriptură și îndemnuri de îndreptare. Mediul dela oaste și vorbele preotului au impresionat-o desigur mai mult de cât cele văzute și auzite dela niște „mincinoși”. I-a părăsit și a trecut în rândurile celor ce merg pe calea cea bună.

Iar noi avem nădejde că cei cari cu adevărat caută mântuirea, o vor urma în grabă.

Protopresbiterul Andrei Ghidiu.

Înfrișoșata și minunata înviere a Izbăvitorului lumii din păcatul strămoșesc se apropie iarăși pe crugul Ceriului...

Mai marii clerului și ai poporului din de Dumnezeu păzitul protopopiat al Caransebeșului se întrunesc, după datina șaguniană, în sinodul lor protopopesc. Înainte șederea o are protoiereul Andrei, albit de neaua celor 87 ani împliniți și de slava celor șasă decenii săvârșite în credința către Dumnezeu și către neam.

În frageda dimineață a d'albei primăveri mirosul de bună mireasmă duhovnicească, respirat cu sinceră venerațiune de cădelnițele conlurgisitorilor în istorica catedrală, — păstrătoarea de veacuri multe a ortodoxiei bănățene — ne desbracă de toată grija cea lumească și înfășurându-ne în giolgiul curat al admirației pentru purtătorul de șasezeci de ani al Crucii, robul lui Dumnezeu: Andreiu, genunchii noștri ating lespedeza rece, tocită de călcâiul cutropitor al barbarilor, al turcilor, al nemților, al ungunilor, iar acum de cel al dorobanțului învingător...

Ne rugăm pentru sănătatea și îndelunga viațuire a părintelui nostru... și prăznuim în cucernică reculegere semicentenarul arhipresbiteriei lui.

Coborând din munții Călimanului, după serioase studii teologice și filozofice urmate la Sibiu, la Viena și Lipsca, episcopul Ioan Popasu îl încadrează cu bucurie între redeşeptătorii naționali și culturali ai de curând reînviatelor eparhii. Ilustrează până la 1883 catedra de Pastorală dela Institutul teologic din Caransebeș, condus de Filaret Musta, ca apoi să reînvie, după protoiereul Iacob Popovici, mărirea scaunului protopresbiterial al Carașului, iar dela 1888 să între în moștenirea inegalatului protopop Ioan Tomici (1771- 1839) al Caransebeșului.

Cei 53 de ani de protoierie i-au dăltuit numele în catapeteasma bisericilor și în catedrele vetrelor de cultură confesională, ce se ivesc la fiecare cotitură a văii Cărașului, a văii Bârzavei, a Bistrei, a Timișului și Pogânciului, răscolitoare, în acele vremuri, de înfrișoșată energie românească.

Cei cari se vor osteni să reînvie vreodată această vigoare vor cunoaște în cele câteva slove ce le înșirui și eforturile roditoare ale protopopului Andrei Ghidiu pentru biserica și neamul românesc din Banat.

Iubirea pentru acest colț al pământului, întotdeauna românesc și ortodox, a sădit-o în sufletul protopopului Andrei Ghidiu providen-

țialul mitropolit Andrei Șaguna, crescut și el în vechea tradiție bănățeană. Și el n'a zăbovit să-și identifice și să-și contopească ființa sa cu trecutul plin de glorie și cu aspirațiile românești ale Banatului, atât de primitiv pentru toți cei cari îl înțeleg.

Dela mitropolitul Șaguna protopopul Andrei a moștenit demnitatea și frumusețea ritului oriental și misticismul slav. El i-a încolțit în suflet, pe patul suferinței fiind, biruința Treimeii celei sfinte a creștinii, a nădejdei și a dreptății ce va să vie pentru neamul românesc și pentru biserica sa strămoșească.

Dela episcopul Popasu, adevăratul său magistru și îndrumător, a moștenit dârzenia și perseverența în dobândirea drepturilor de libertate națională, religioasă și culturală a națiunii subjugate.

Aceste două moșteniri, înfrățite atât de armonice, i-au trasat viața obștească de șase decenii.

Să-i privim trecutul!

Un trecut luminos, bogat în fapte cari rămân în istoria pătimirii noastre până în ziua mântuirii. Zbucium, neliniște, sacrificii morale și materiale, lovituri tot mai înțepite și pericolul permanent al suprimării, au însoțit viața de mucenic întransigent a acestui curajos preot român, care nici odată n'a dezertat dela altar și nici din tranșeele nebiruite ale nației. Nici o luptă, nici o manifestare de ordin național, bisericesc, cultural sau economic din ultimii șasezeci de ani nu s'a desfășurat pe pământul Banatului, fără ca protopopul Andrei Ghidiu să nu se fi înșiruit între marii bănățeni, cari împodobesc și vor împodobi veacuri dearândul cele mai luminoase pagini ale istoriei. Cu ei a trăit și a muncit în Banat și pentru Banat, în biserică și pentru biserică, vajnicul și neînfrântul nostru nonagenar de astăzi.

Să-i privim prezentul, ce mijeste scriitor despiciând orice umbră de îndoială, la răsăritul biruitor al leatului de mărire, adastat de atâtea generații și trăit cu emoții sfinte de genunchele de oameni, creator de țară și de neam întregit.

Cel din urmă erou al tradiției șaguniene în biserica noastră mitropolitană, sămânțarul neînfrânt de vijeliile celor 87 de ani împliniți, cu mintea sa luminată, cu sufletul său înălțat, cu viața sa pilduitoare, încadrată numai în sacrificiu, care a știut să sfărâme dintru început obezile înguste personalități umane și să se identifice cu spiritualitatea eternă, ne cheamă la datorie, ne cheamă la muncă pentru neam și pentru lege...

Să-l urmăm fără șovăire!

Să luăm lumină din lumina temeluită pe îndelungatele și sistematicele sale cercetări, experiențe și cunoștințe, exteriorizate în cuvântările sale de o rară frumusețe și în scrierile sale bisericesti, literare și istorice de netăgăduită valoare!

Să luăm credință din credința sa tare ca stâncă în învățăturile unice mântuitoare ale bisericii noastre dreptmăritoare, nădejde din nădejde înălțării și consolidării desăvârșite a țării și dragoste din dragostea sa mare pentru toți dreptcredincioșii fii ai neamului, pe care nimeni altul ca dânsul, nu l'a dorit atât de mult ajuns pe culmile de veci ale întregirii sale naționale.

Dumnezeu să însenineze și să proptească bătrânețele cinstite ale cucernicului protoiereu Andrei Ghidiu, încununând și în viitor cu aleasa considerație și venerațiune la care viața și fapăturile sale, întotdeauna luminoase și pilduitoare pentru generația de azi și de mâine îl îndreptățesc.

Dr. Cornel Corneanu.

Emulație sau „o turmă și un păstor“?

Întâmpinare uniților clevetitori.

Câteva luni de lupte, fără de oarecari rezultate, s'au dat între mai mulți fii ai celor două biserici române actuale, cari odinioară formau o singură comunitate cu numirea de Biserica ortodoxă română.

Micile discuții le-ași fi trecut și eu cu vederea, ca și oricare alt creștin, convins de cuvintele Mântuitorului, ce ne cere să facem „o turmă și un păstor“, dacă — simpaticul la aparență, dar mușcătorul în realitate — părintele canonic N. Brânzeu nu și-ar fi permis cele ce le-a afirmat în „Răsunetul din Ianuarie și Februarie 1936“. În interesul relevării adevărului, pentru că cucernicia sa nu voește a vedea și a recunoaște decât părerile acelor ce s'preteni ai uniției — natural tot de-ai lor — rog a asculta și modestele mele cercetări. Voi răspunde pe chestiuni, urmând ordinea articolelor susnumitului părinte canonic.

I. În „Răsunetul“ din 26 Ianuarie 1935 părinte canonic zice: „Dacă prin unire sau unificare, religia unui popor nu câștigă și calitativ, nu s'a făcut nimic. Să ni-o creadă asta toți cei-ce găsesc necesar, ca neamul românesc să fie întărit prin religia creștină“. M'a mirat și mă miră această afirmație și-l rog pe susținătorul ei să binevoiască a ne lămuri ce au câștigat — calitativ, nu material — la 1700 când, despărțindu-se de ortodoxism, s'au alipit Romei, iar de n'au

câștigat să ne spună de ce au făcut-o. Câștigurile „lumești“, cum le numește Dl. R. Boldea*) — cred că sunt a se pune pe plan secundar în concepția creștină. Dar dacă totuși ține atât de mult la ele îi răspund: 1) cele 2 biserici reunite, ar putea mai ușor învinge, miile de secte comuniste, antidinastice, anticlericale și laxe, 2) în loc de lupte inutile și prozelitism între ortodocși — la căsătoriile mixte sau la săraci — s'ar face prozelitism între secte iar educația sufleților s'ar face în chestiuni morale nu în polemici. (Predicile dela misiunile din postul anului trecut, ținute în catedrala unită, sunt dovezi ale pregătirii creștinilor în polemici, nu'n morală). Unde mai pun că bugetul rezervat pentru cler s'ar micșora și efectele străduințelor lor s'ar mări.

II. În acelaș număr părintele canonic afirmă: „De aceia toți cei ce vorbesc cu bună cumpăneală despre întărirea neamului prin unificarea religioasă, o înțeleg prin apropiere de Apus, de Roma“ și ca sprijinitor în această afirmație ne dă pe Onisifor Ghibu. Întreb pe părintele canonic afară de Onisifor Ghibu nu mai este nimeni care să se fi ocupat de această chestiune (Dnii: Iorga, Lupaș, S. Dragomir, Popovici Gh. etc.)? Dacă cucernicia sa a găsit vre-unul îl rugăm să ni-l comunice spre a ne lămuri și noi. Pentru noi afirmarea bazată pe o singură dovadă e ceva copilăresc. Tăcerea D-sale noi o considerăm lipsă. Eu îi amintesc doar cuvintele D-lui Nae Ionescu*: „azi nu mergem spre monarhie universală (caracteristica catolicismului) ci spre state naționale (caracter ortodox). Precum catolicismul (la 1054) și protestantismul (la 1517) și-au avut momentele lor, tot astfel și *și ortodoxismul își are azi momentul său. Azi formula definitorie pentru toată omenirea este mai apropiată de noi.* Dovadă: Englezii nu s'au dus la Roma ci au venit la București“. Poate se vor mai găsi trădători, ca la 1700 — printre cei ce vor urma după apunerea momentului ortodoxiei, — nici decum însă printre noi cei ce trăim acest moment.

III. Și tot în articolul amintit zice: „decât unificare din care să nu iasă mai întărit creștinismul nostru mai bine o emulație cinstită între cele două Biserici de acum“. Frumoase cuvinte din partea unui cleric. Dar mă'ntreb cum se'mpacă această afirmație cu cuvintele Mântuitorului „o turmă și un păstor“, se sprijinesc sau se contrazic. Dar să zicem c'am admite emulația cinstită, mă'ntreb însă de este ea așa sau din contră. Prozelitismul între ortodocși, amestecul în cestiunile ortodoxilor și certele cu

*) Răsunetul din 2 Februarie 1936.

* Extrase de mine la conferința din Lugoj ținută în toamna anului 1935 sub titlul „momentul ortodoxiei“.

aceștia ne arată cât de cinstită este emulația și că mai creștinesc ar fi de s'ar evita decât de s'ar continua. Cele arătate la punctul I. cred că arată destul de clar câștigul ce-ar rezulta din unirea celor 2 Biserici în sânul ortodoxismului.

(Urmează)

Săptămâna.

„Dacă voește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.
Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul? *
Marcu 8, 34, 36.

Trăim săptămânile cele mai agitate dela 1918 încoaci. Pe deoparte războiul din prag, în urma gestului Germaniei, cu tot convoiul de interpretare și deducții, pe de altă parte repetatele declarații în Parlament, că în fine nedreptățile croite pe spinarea clerului își vor avea rezolvarea fericită.

Clerul ortodox-național românesc, nu se poate sustrage dela cele două evenimente ce formează momentan, deopotrivă preocupări de cel mai înalt grad.

Război sau Pace?!.....
Existență demnă sau mizerie?!.....

În această săptămână am întâlnit un intelectual din Caraș — se pare că este și deputat într-o înaltă corporație bisericească — în mână cu vre-o trei cărți. „**Poșta noastră**“ (foaie pentru întărirea sufletească, apare în București VI. strada Dr. Iatropol No. 37) apoi „**Religia viitorului**“ de *Charles W. Eliot*, și „**Rolul istoric al statului modern**“ de *P. Kropotkin*.

Nu mar fi surprins lectura sectaro-marxistă, ci în deosebi comentariile în legătură cu salariizarea clerului și săptămâna, sau Dumineca a III-a a sf. Cruci.

Broșura „**Poșta noastră**“ (care „este trimisă lunar fără plată oricărui ne trimite adresa. Foaia e sprijinită prin daruri de bunăvoie“) începe cu întrebarea: „unde aflăm în Sfânta Scriptură, rostul preoției de astăzi? Preoții de astăzi, fac numai comedii în altare“.....

Cartea: „**Religia viitorului**“ de Ch. W. Eliot, în esență cuprinde următoarele: Dumnezeu de mâine va cuprinde în el pe Iehova al Izrailitenilor, pe Tatăl Universal al Creștinilor, Energia nesfârșită omnipotentă a fizicianilor moderni și Forța vitală de cari ne vorbesc teoriile biologice.

P. Kropotkin în „**Rolul istoric al statului modern**“ arată pe datele seci ale statisticeii rolul omului, individului în colevitvitate. Individul

ca component al societății, numai printr'o **bună-stare materială**, poate fi un factor util al societății moderne, în Statul modern.

Cu alte cuvinte, Individul, indiferent ce credință manifestează, în Statul modern nu are și nu poate avea alt rol decât una din două extreme: sau renunțare definitivă la cele ale existenței, sau omul este un atom al societății și implicit îl preocupă **numai interesul său momentan materialist**.

Aceasta ar fi ecuația vremii moderne.

Distinsul nostru deputat sinodal sau congresual, cu aceste cărți în mână îmi pune întrebarea: „Este compatibilă înfrigurarea preotului de a aștepta un salariu (ca năimit) dela Stat? Sau *Preotul* este un atom al societății moderne retribuit pentru funcțiunea sa? Ori ascultă cuvântului lui Isus: „Dacă voește cineva să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să mă urmeze“?..... căci „ce folosește unui om să câștige lumea toată dacă își pierde sufletul său?“.....

Dela distinsul nostru reprezentant am cules următoarele: *Preotul* sau este un apostol, desculț, cu toiag și traistă, propovăduind..... „ce ar folosi omului de ar câștiga lumea toată dacă își pierde sufletul“?..... sau, este pur și simplu proletarul care își cucerește drepturile la o existență. Prin această prizmă este văzut preotul cu micile sale pretenții de unii „bisericiani“ și viitori bărbați de Stat.

Am aprofundat articolul distinsului frate *Ion Munteanu*, publicat în Foaia Diecezană No. 7 din 26 Fer. 1936, cu titlul „**Revendicări materiale**“ în care spune: „Să ne uităm la ceilalți factori sociali. Se interesează ofițerul să-și facă cazarmă sau învățătorul să-și zidească școală?..

Nu cerem privilegiile speciale pe cari nici când nu le-am avut. Cerem o salarizare mai omenească, prin care să fim puși la adăpost de grija zilei de mâne“.....

Clar și precis! *Preotul* pe lângă apostolatul chemării sale, de esență pur divină, mai este și un factor social de prim ordin în viața românească.

Pentru cei cultivați cu lectură sectaro-marxistă, sau științifică-biologică, acest fapt este un paradox. Dar vâltoarea patimilor deslănțuite în cronică săptămânei, arată că România-ortodoxă este o insulă mult apreciată în angrenajul european. La noi cele mai radicale prefaceri sociale au fost primite cu cel mai desăvârșit calm.

Improprietărirea, exproprierea, votul universal, conversiunea datoriiilor etc. au fost aplicate, fără complicațiile inerente altor societăți orientale sau occidentale. Era ceva firesc, ca venind

de sus, pentru că ortodoxia românească a pregătit sufletele pentru toate eventualitățile.

Dar aci intervine marele necunoscut pentru lumea din afară și pentru snobii noștrii. Aici, la noi ortodoxia a fost ceva *concret* și un *abstract*.

Preotul ortodox român, prin aplicarea acestor reforme, primite cu atâta calm de lumea românească, a primit cel mai înalt certificat de conduită. Lui i-se datorește spiritul de abnegație. El a suportat cele mai grele jertfe fără murmur tot deauna când i-s'au cerut. Noi bănațenii, avem sute de preoți martiri. Toate curbele imaginabile, o clipă nu ne-au alterat dela obligațiunile noastre.

În toate vremurile, noi, preoții am stat neclintii la datorie. Înaintașii noștrii, încărungiți, au venit dela închisorile din Șoproon, Vác, Seghedin, etc. și au căzut în „curbele” românești. Fără murmur, totdeauna la datorie. Nu s'a pus cu zgomot, întrebarea de existență.

Deci, *preoții* au fost și sunt *apostoli și proletari*.

Ei au înțeles adânc tâlcul sf. Evangheliei dela Marcu 8, 34, 36: „Dacă voește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze”.

Ei nu au făcut decât tragedie din viață. Mântuitorului pe Golgota I-s'au îngăduit de călăi 12 popasuri cu crucea. Nouă nu ni-e îngăduit nici unul?

Pr. Traian Constantin.

Din drumul plugarului.

Se scoală'n zorii zilei,
Așa-i obicinuit:
Își face sfânta Cruce
Cu fața'n Răsărit.

Rotilele și plugul
De seara-s puse'n car,
Că locul unde ară
Departa-i de hotar.

Înjuță boișorii
Și pleacă 'ncețșor,
Cu pruncul dela școală
Cerut ca ajutor.

Pe drum, privind la Ceriuri,
Vorbesc ei amândoi
Și fata nu se 'mpacă
Cu vremurile noi:

„Atâtea cărți, băiete,
Ai tu în „bătăcui”,
Dar ele nu te 'nvăță
Mărirea Geriului.

Voi nu cetiți „Ceaslovul”
Cu psalmi și rugăciuni,
Cari spun în pilde sfinte
De faine și minuni.

Și nu 'nvățați acuma
Cântări bisericesti
Și nu știți cele zece
Porunci dumnezeesti”.

Cu ochii spre Luceafăr
Copilu 'ngândurat —
Ar vrea să pună vina
Pe dascălul din sat.

G. B.

Marele tămăduitor.

Sfătueli cu creștinul dela sate.

De preotul Sineslu Bistreanu.

D'apoi la adevărat ce are de-a face dacă lumea e tixită de bolnavi, că mai sunt și de aceia cari susțin că boala e pentru dânșii o adevărată scară de aur ce îi duce la cer.

Ceeace e peste seamă de dureros, e împururarea că pe rotogolul acestui pământ sunt încăperi lărguțe și pline de bolnavi la suflet, meniți vecinicei încercări diavolești.

Și-mi amintesc de un fost coleg de școală, pe care odinioară îl întâlnisem, și mă agrăește desnădăjduit: „Atât sunt de bolnav cu sufletul, încât mă tem că nu o să-i nimeresc leacul!” Auzi încă așa ceva? Par'că în felul acesta vorbea oarecând Cain în desnădăjduirea sa, bocindu-se: „Atât e de mare păcatul meu, că nu mai merit iertare!”

Și apoi ce crezi, câți vor fi de scama acestuia, cari înjuțați în păcate, au părăsit orice nădejde de a-și mai tămădui sufletul cel mistuit de fărădelegi. Ura, pisma, desfrânarea și altele de felul acestora, rod ani de-a rândul și-l nimicesc pe om, întocmai ca rugina fierul, încât mai că i-aș pune în rând cu bolnavul care treizeci și opt de ani pândea lângă lacul din Vitsaida. Oare nu ar înființa și pentru astfel de suflete câte o fântână ori izvor tămăduitor, care să le lecuiască boala sufletească, ca apoi fericiți să se bucure de o nouă viață?

Căci s'o știe tot natul, că Dumnezeu e izvorul a toată bunătatea, și din acest izvor primim noi ceeace e bun; iar de unde derivă bunătatea, acolo se ivește aceea bogăție prețioasă numită omenia.

Și ce bine ni-ar sta și cum s'ar potrivi ca fiecare în daraverile sale de toată ziua, mai întâi să ne întrebăm: cu ce obraz ne vom înfațișa 'nainte severului Judecător, că El doară știe totul și n'are loc iertarea și nici scăpare nu e, ci după faptele noastre vom fi judecați.

Fii însă liniștită sărmană inimă omenească, îți împărtășesc că există și un astfel de lac și apa acestuia e pururea în mișcare, iar celce intră în apă — încât e însoțit de credință, nădejde și adevărata căință — un astfel de creștin se tămăduiește de orice boală, fie aceea trupească ori sufletească.

Înțelege-mă și ține minte: toți să nădăjduim în Tatăl ceresc, căci la El aflăm mântuire; iar celce nădăjduiește în om e ca și celce își ridică casa în aer. Și nici în propria-ți vrednicie să nu nădăjduiești mult, că ființe neaju-

torate suntem, iar ca creștini aparținători bisericii ortodoxe române numai într'un Dumnezeu să nădăjduim. Să ne nevoim în ceea ce ne este cu putință, și Dumnezeu cu bunavoiența, bună-tatea și mila Sa ne va ajuta. Și să fim cu încredere în Părintele ceresc, care pe cel umilit îl sprijinește, și pe cel trufaș și prea încrezut în puterea proprie îl umilește, încât e nevoit să-și recunoască neputința.

Adevăratul izvor de tămăduire îl avem în prescrișele legii creștinești, să bem deci din apa acestui izvor, căci se pogoară din colina Golgota și din însăși ranele Mântuitorului.

Iisus Hristos e ca o columnă înaltă, trimis de către Tatăl ceresc ca să ne mântue sufletul păcătos, iar prin moartea Sa să ne ridice la cer.

Noi cu sufletul încă ne împărtășim din apa care curge din izvorul dătător de viață, și acesta e sfânta cuminecătură prin care ne reînnoim; căci adevărata cântă a noastră alungă orice boală sufletească și orice rană o vindecă. Prin sfânta cuminecătură ni se îmbie și stăruință și putere, căci ea e pâinea cea sfântă ce ne hrănește spre viața duhovnicească și sănătatea sufletească.

unei persoane din lume și a unei servitoare căci căreia i-a fost hamal.

Au în biserica baptistă persoane depravate cu faptele dovedite, ei totuși le permit să treacă la altar sau anvon și chiar să cânte în cor. Dar ei se acoperă nu se divulgă unii pe alții de ochii lumii, dar de Dumnezeu nu se tem.

O domnișoară bătrână de 33 de ani, funcționară tot membră din biserica baptistă s'a dus la plimbare și la aer pe țarină (pe câmp) afară cu bărbați căsătoriți.

Dar bapțiștii pe cine vreau acoperă și pe cine vreau dușmănesc și vorbesc de rău, fără nici un motiv. Pentru interesele lor personale sau familiare pe acestea i-ar pune la răcoare fără a fi vinovați de ceva.

Jos numitele persoane au făcut din **Casa Domnului** (Biserica baptistă) un local de distracție, cochecând între ei în timpul serviciului: Eugenia Pop și Lidia Bona cu Domnul Ioan Guran.

A fi un adevărat păcat trebuie să fi predat cu corp cu suflet Domnului, dar nu numai cu numele. Foarte puțini vor intra în Raiu sau în Împărăția cerurilor din cauza faptelor făcute intenționat; după cum avem exemple biblice, unde miile de bărbați israeliteni cari au plecat în Canaan, dar numai doi au ajuns la ținta dorită; căci îngustă este calea și puțini merg pe ea...

Bapțiștul Ianăș Olariu iar s'a năpustit asupra unei persoane din lume; deci astfel de membri ai Bisericii baptiste ziși „pocăiți” răspândesc întuneric în loc de lumină căci Doamna Sulea fiind pocăită totuși înjură de „fraimon”

Caransebeș, la 13 Martie 1936.

„Ce se petrece la bapțiștii din Caransebeș”.

Sub acest titlu primim spre publicare următoarele:*)

Scrit și divulg din convingere proprie, din cercetare și ce am văzut cu ochii mei despre majoritatea membrilor bisericii baptiste din orașul Caransebeș.

Se mândresc sub „numele de creștini adevărați” dar în realitate și de fapt cu faptele și cu purtarea lor sunt departe de acest nume frumos. Sunt niște morminte văruițe, fățarnici mari, deoarece le poți pipăi fățărnicia, vorbindu-se de rău unii pe alții. Sunt orbii sufletește de „Domnul văzduhului” după cuvintele Sf. Scripturi: „conduce orb pe orb și amândoi își dau în groapă”.

Următoarele persoane sunt niște mincinoși ordinari, cari au mințit chiar în biserică: Doamna cu Domnul Sulea, Petru Măran, Ioan Guran, Doamna Bona și Olariu Ianăș. Sus numitele persoane numai cu numele de pocăiți sunt, dar cu inima lor și faptele lor sunt departe.

Domnul Ioan Guran e pocăit numai cu numele un ipocrit în adevăratul înțeles al cuvântului, dar purtarea și faptele domnului sunt necuvincioase și diavolești; căci sus numitul domn nefiul dentist în drept n'are diplomă de dentist, dar totuși lucrează clandestin (particular) la dănsul acasă. Și ducându-se la dănsul acasă unele persoane pentru a le lucra la dantură, dănsul a profitat de ocazie și s'a năpustit asupra lor ca o fiară sălbatică dar nu i-a reușit cum a dorit. Și s'a mai purtat necuvincios și s'a năpustit și asupra

*) Pentru cari redacția nu răspunde.

Banda Măriți

fostă baptistă timp de 4 ani.

ȘTIRI

Predică. Duminica trecută, a crucii, a predicat pâr. Romulus Pop. Subiectul predicii, evangelia zilei, a fost ascultat de foarte mulți credincioși.

La vecernie a predicat pâr. diacon Dr. Zeno Muntean despre *cruce în opera de mântuire*. A fost o predică științifică potrivită pentru intelectuali, dar și poporul numeros a ascultat-o cu interes.

Conferință. Ul profesor Dimitrie Cusma a vorbit în cadrele Asociației profesorilor secundari despre *un popas în viața muzicii*. Conferința secundată de plăci a plăcut publicului numeros.

Congresul clerului ortodox. Clerul ortodox din țară s'a întrunit la București în congres. Lucru foarte înțelept, considerând că votarea bugetului a și început. Din cele hotărâte subliniem protestul unanim al preoșimii contra nerevenirii în ceea ce privește îmbunătățirea salariilor. Drept prim pas s'a hotărât ca toți preoșii parlamentari guvernamentali să-și prezinte demisia din partidul care nu le ia în seamă dreptele lor cereri. Delegatul Sf. Sinod, P. S. Cosma al Dunării de jos s'a solidarizat intru toate cu doleanțele preoșilor. A fost ceva mișcător! Deasemenea s'au solidarizat cu preoșii profesorii secundari și învățătorii. Din unire naște puterea și din ea, izbânda!

Se va cumiți oare Germania? Pacea lumii a fost sguduită, cum se știe, prin denunțarea pactului dela Locarno, de către Germania. Zona demilitarizată dela stânga și dreapta. Rinului a fost ocupată la începutul acestei luni de soldații Reichului, motivându-se aceasta cu încheierea pactului franco-sovietic. Indată s'a convocat consiliul Ligii Națiunilor la Londra, pentru examinarea situației, avizându-se la cele ce urmează a se face. Consiliul a hotărât ocuparea zonei renane de către armate internaționale, engleze și italiene. Nu știm dacă această măsură e de natură să cumițească odată pe nemți.

CONCURS.

Consiliul parohial ortodox român din Fizeș publică concurs pentru ocuparea postului de cantor (cântăreț) cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pe lângă următoarele retribuiți.

1. Opt (8) jughere sesiune cantorală, situată în „Puricea”.
2. Stola obicinuită, dela cununii, înormântări, parastase etc.
3. Cantorul va avea să supoarte, după sesiunea cantorală toate dările, către stat și comună.
4. Cantorul va avea să poarte cântarea bisericească, în și afară de biserică și să instrneze tinerimea în cântarea bisericească-
5. Până va funcționa cantorul Ion Măteș Nr. 164, adecă până la finea anului economic 1935/1936, alegându-l cantor va folosi 4 jughere din „Puricea”, 5 jughere din „Agriș” și 1 grădină din „Păstoane”.
6. După ce nu va mai funcționa cantorul Ion Măteș, alegându-l cantor va folosi numai cele 8 jughere din „Puricea”.

Recurenții își vor înainta cererea de concurs, ajustată cu diploma de cantor, prin oficiul parohial, consiliului parohial ort. rom. din Fizeș și se vor prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în biserică din localitate spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântarea bisericească.

Conducătorii de cor vor fi preferați

Fizeș din ședința consiliului parohial, ținută la 27 Octomvrie 1935.

Victor C. Sclopone m. p.
paroh ort. rom.

„CORCANA” Fabrică de butoaie, Parchete și Lemnărie S. A.
în lichidare, Caransebeș.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai Societății „Corcana” Fabrica de Butoaie, Parchete și Lemnărie S. A. în lichidare sunt invitați la

Adunarea generală,

care se va ține în Caransebeș, la 5 Aprilie 1935 ora 11 a. m. în biroul lichidatorului d-lui Dr. Ernest Halle.

Ordine de zi:

1. Designarea grefierului și alegerea a doi acționari, pentru autentificarea procesului verbal.
2. Raportul lichidatorilor și al cenzorilor, despre anul de lichidare 1934. Pertractarea bilanțului de lichidare.
3. Darea absolutului.

4. Alegerea cenzorilor.

5. Eventuale propuneri anunțate în conformitatea statutelor.
Caransebeș, la 16 Martie 1936.

Lichidatori.

N. B. Acei acționari, cari doresc a lua parte la adunare, sunt rugați a depune acțiunile lor, până cel mai târziu la 30 Martie a. c. în mâinile lichidatorului d-lui Dr. Ernest Halle Caransebeș.

Contul Bilanț de Lichidare pro 1934

ACTIVA: Cassa Lei 20.-; Realități și instalațiuni Lei 4,725.000.-; Mărfuri și material Lei 1,649.113.-; Debitori Lei 2,502.807.26; Pierdere reportat din anul 1932 Lei 3,799.746.18; în total Lei 12,736.686.44.

PASIVA: Capital societar Lei 5,000.000.-; Fond de Rezervă Lei 370.000.-; Fond de amortizarea investițiilor Lei 1,386.000.-; Fond de rezervă pentru creanțe dubioase Lei 118.799.18; Fond de Pensie Lei 55.398.87; Creditori Lei 5,306.488.39 în total Lei 12,736.686.44.

Caransebeș, la 31 Decemvrie 1935.

E. Rado, lichidator.

E. Halle, lichidator.

L'am revidat și aflat exact, consiliul de cenzori: W. Munk Norbert Fischer, preș. expert contabil, Cornel Drinca.

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile de vânzare la Librăria diecezană.

AVIZ.

Am onoare a Vă aduce la cunoștință că am deschis în Caransebeș, Strada Regele Carol II, în bazarul Consiliului eparhial un

Atelier de croitorie modernă pentru domni și doamne sub firma

„PROGRESUL”.

Execut și uniforme preoțești, militare și școlare.

Experiența dobândită în șirul anilor, lucrând la cele mai renumite ateliere de croitorie din țară mă pune în posibilitate de a satisface cele mai rafinate gusturi. —:

Apoi mijloacele materiale ce-mi stau la dispoziție încă mă fac să cred că îmi va reuși să câștig pe deplin încrederea D-v.

În așteptarea binevoitorului D-V. concurs semnez

Cu deosebită stimă:

TRIFU MURONI

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „Primei Cassă de Păstrare din Caransebeș, societate pe acții sunt invitați la a

LIX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș la 30 Martie 1936 la orele 11 $\frac{1}{2}$ a. m. în localitățile institutului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea procesului verbal. 2. Raportul Consiliului de Administrație, al Consiliului de Cenzori și prezentarea conturilor de fine de an. Propunerea referitoare la întrebuințarea beneficiului net. Descărcarea de gestiune a Consiliului de Administrație și Consiliului de Cenzori. 3. Alegerea Consiliului de Administrație. 4. Alegerea Consiliului de Cenzori. 5. Modificarea statutelor.

Caransebeș, la 16 Martie 1936.

Consiliul de Administrație.

N. B. Conform art. 23 din statutele institutului, acționarii, cari vrca să ia parte la adunarea generală trebuie să depună acțiunile sale cu 5 zile înainte de întrunire la casa societății sau la casieria Băncii Timișoarei și Societate Comercială pe acțiuni, Timișoara și sucursalele ei.

Bilanțul încheiat per 31 Decembrie 1935.

Activ			Pasiv		
Cassa:			Capital social		5,000.000
Numerar efectiv	433,607		Fonduri de amortisment pentru creanțe dubioase		358,589
Disponibil la B. N. R. și C. E. C.	65,801		Fond jubilar de pensii „Carol Schwab” și ajutoare al funcționarilor		200,000
Valute	13,460	512,868	Depuneri spre fructificare:		
Disponibil la bănci:			Din țară	6,318.411	
In țară	115,164		pe termene		
In străinătate	78,903	195,067	pe livrete de economie plătibile la purtător	671 256	6,989.667
Portofoliu de titluri:			Creditori:		
Titluri românești			Din țară		
Efecte publice v. n. Lei 47,100.—	27,264		pe termene		658,363
Titl. necotate la bursa v. n. „ 208,100 —	23,420	50,684	Angajamente de reescont:		
Portofoliu de scont:			In țară		
Plătibil în țară			la alte instituțiuni		589,442
Cambii garantate cu titluri gaj etc.	429,875		Conturi transitorii		16,826
„ „ „ ipotecă	1,247 912	1,677.787			
Din portofoliul de mai sus se află reescontat, plătit în țară Lei 589,442.—					
Debitori:					
Din țară:					
Debitori garantați cu ef. comerciale	468,907				
„ „ „ ipotecă	2,547.373				
„ „ „ garanții div.	154.358	3,170.638			
Debitori beneficiind de legea lichidării datorțiilor din 7 Apr. 1934 (cota rămasă)		6,389.168			
Pierderi din aplic. legii lichid. dat din 7 Aprilie 1934		50,631			
Imobile:					
Necesare comerțului propriu și pt. funcț.	600,000				
Alte imobile	687,605	1,287,605			
Mobilier:					
Pierderi, rep. din anii precedenți	607,138				
Beneficiul net, din anul curent	128,700	478,438			
		13,812.887			13,812.887
Conturi de ordine:			Conturi de ordine:		
Debitori pt. aval și scrisori de garanție date de bancă			Creditori pt. aval și scrisori de garanție date de bancă		
In țară		20,000	In țară		20.000
Efecte comerciale în gaj:			Deponenți de efecte comerciale în gaj		276.871
In portofoliu		276,871	Deponenți de cambii de circulațiune		11,891.738
Cambii de circulațiune:			Remitenți de efecte spre încasare		458.252
In portofoliu		11,891.738	Deponenți de ipotecă, cesiune, mărfuri în gaj și garanții diverse		26,903.577
Efecte spre încasare		458,252	Deponenți de titluri și alte valori în păstrare		2,055.055
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse		26,903.577	Diverse titluri împrumutate		2.500
Depozite de titluri și alte valori în păstrare		2,055.055			
Debitori de titluri împrumutate		2,500			
		41,607.993			41,607.993

Contul de profit și pierdere

Debit			Credit		
Cheltuieli de administrație:			Dobânzi încasate:		
Salarii și diverse		970.649	Dela portofoliul de scont	304.763	
Dobânzi plătite:			Dela debitori	2,269.073	2,573.836
La depuneri	4.752		Comisioane încasate		91.029
La reescont	33.131	37.883	Venitul portofoliului de titluri		11.842
Impozite și taxe:			Venitul imobilelor		132.790
Impozit	19.983		Pierderi din anii precedenți	607.138	
Taxe pt. asig. sociale	8.913	28.896	Beneficiul net al anului curent	128.700	478.438
Pierderi la titluri		1,643.369			
Pierderi:					
Reportate din anii precedenți		607.138			
		3,287.935			3 287.935